

Z historie českého stolního tenisu – 21. Díl

Krůček od titulu

Vrcholem sezony 1981/1982 bylo dubnové mistrovství Evropy v Budapešti. Výsledky první poloviny nikterak nenasvědčovaly tomu, že budou českoslovenští hráči a hráčky bojovat o medaile a dokonce o titul. Na několika mezinárodních turnajích dosahovali pouze průměrných výsledků. Až v lednu 1982 se na mistrovství Německa blýskl Josef Dvořáček, když ve finále singlu porazil Milana Orlovského. Titul vybojovali také Panský s Hrachovou v mixu, když ve finále přehráli Orlovského s Uhlíkovou.

Podruhé v historii měl československý stolní tenis pětinasobné zastoupení na prestižním turnaji TOP 12. Ve francouzském Nantes skončil Orlovski na skvělém druhém místě, když ho o celkové vítězství připravila prohra ve skvěle rozehraném zápase s Kaliničem. Za stavu 0:2 a 20:20 jugoslávský dlouhán dokázal najít sílu a zápas otočil. Hrachová skončila třetí, Panský při svém debutu na tomto turnaji obsadil osmé místo. Více se snad čekalo od celkové devátého Dvořáčka. Uhlíková zaznamenala na turnaji jen dvě výhry a obsadila dvanáctou příčku.

V hale Népstadionu v Budapešti si na úspěch na mistrovství Evropy dělalo ambice zejména družstvo mužů. Trojice Orlovski, Dvořáček, Panský, doplněná o Vladislava Brodu, patřila ke spolutavoritům. Družstvo prošlo naprosto suverénně základní skupinou, když porazilo Dánsko, Anglii, Rakousko, Polsko a ve velkém stylu také Švédsko (Waldner, Bengtsson, Appelgren). Před semifinálovým duelem s Jugoslávií řekl trenér Vladimír Miko: *„Můžeme vyhrát, ale to musí Orlovski udělat tři body, protože Dvořáčkovi se na tohoto soupeře nedaří.“* Česká jednička splnila jeho předpoklad do puntíku. Orlovski vyhrál tři dvouhry, Dvořáček přidal dva. Ten rozhodující po skvělém výkonu se Šurbekem, kterého porazil podruhé v kariéře.

Finále proti Maďarům slibovalo skvělý zážitek a před utkáním bychom jen těžko hledali favorita. Čechoslováci sahalo po triumfu, ovšem tentokrát se k nim štěstěna otočila zády. Jinak suverénní Milan Orlovski měl všechny tři dvouhry skvěle rozehrané, ovšem ani jednu nedotáhl do vítězného konce. Třikrát prohrál 1:2 a jeho dva spoluhráči sami zkušené Maďary přehrát nemohli. Panský porazil Gergelyho a Klampára, Dvořáček rovněž Klampára, jenže to bylo vše. Prohráli jsme 3:5 a obsadili stříbrnou příčku. Ženy obsadily konečnou sedmou příčku.

V soutěžích jednotlivců se v singlu nejdál dostal Dvořáček, když vypadl ve 4. kole s pozdějším šampionem Appelgrenem. Nejlepšího výsledku tak dosáhl smíšený pár Dvořáček – Šilhánová. Postoupil až do semifinále a po prohře se Šurbekem a Batiničovou skončil na bronzovém stupínku.

Zlato z Clevelandu

Na podzim 1982 se vydali Panský s Hrachovou a trenérem Mikem na mezinárodní mistrovství Kanady. Na něm si zahrál i samotný reprezentační kouč, když ve čtyřhře s Panským postoupili až do semifinále. Největšího úspěchu na turnaji dosáhl pár Panský – Hrachová. Nenašel přemohitele a tuto soutěž vyhrál.

I na dalších velkých turnajích nebyla o dobré výsledky nouze. V italském Comu vybojoval Orlovski bronz ve dvouhře a společně s Panským stříbro ve čtyřhře. Panský s Hrachovou opět ovládli mix, V. Broda s Kocovou skončili třetí. Následně přivezla Marie Hrachová bronz ze Splitu. Společně s Nizozemkou Bettine Vriesekoopovou vytvořili silnou dvojici, která byla v dalších letech postrachem evropských soupeřek. A další úspěch zaznamenali Orlovski s Panským na šampionátu Walesu, kde vyhráli čtyřhru.

Zkušený Milan Orlovski byl opět ve vynikající formě. Sice neobhájil titul mistra republiky a paradoxně na začátku února 1983 vypadl v prvním kole singlu ve Walesu. Jenže to prohrál s francouzským obráněm Martinem. Na svůj další velký úspěch trpělivě čekal.

Jen o pár dnů později už na klasifikačním turnaji ETTU v Clevelandu, prestižním TOP 12, už dominoval. Prohrál pouze dvakrát, konkrétně se Švédem Lindhem a Francouzem Secretinem, ale zaslouženě se podruhé v kariéře radoval z celkového vítězství. Panský obsadil poslední místo, Hrachová skončila pátá.

Stále teprve devatenáctiletá hráčka si spravila chuť o pár dnů později na mezinárodním mistrovství ČSSR v Prievidzi. Vyhrála soutěž ve dvouhře, v semifinále porazila obranářku Bulatovovou a ve finále pak Maďarku Szabóovou. Další zlato pak přidala s Panským v mixu.

Obhájit bronz se nepovedlo

Světový šampionát v roce 1983 se po sedmadvaceti letech vrátil do Tokia. Vybojovat na něm čtyři medaile, jako se to povedlo v roce 1956 Andreadisovi a spol., to byl nereálný cíl. Ale proč se nepokusit obhájit bronz z minulého šampionátu v soutěži družstev mužů? Stále jsme měli silný tým, bohužel los nebyl zrovna příznivý. Ve skupině Čechoslováci porazili pouze Německo a Spojené státy, naopak prohry s Jižní Koreou, Francií, Švédskem, Jugoslávií a Čínou je odsoudily do bojů o konečné 9: – 12. místo. Nakonec skončili desátí.

Ženy dopadly výrazně lépe. Prohrály sice ve skupině s KLCDR a Čínou, ale série dalších vítězství jim nakonec zajistila šanci hrát o konečnou pátou příčku. Duel s Jihokorejky sice prohrály, ale na turnaji skončily jako druhé nejlepší Evropanky a nechaly za sebou i mistryně Evropy Maďarky.

V soutěžích jednotlivců dominovali v Tokiu, stejně jako v družstvech, Číňané. Na jediný titul dosáhli z evropských hráčů pouze Šurbek s Kaliničem ve čtyřhře. Jediným českým zástupcem, který se probojoval až do závěrečných kol, byla Marie Hrachová. V osmifinále prohrála s Číňankou Huang Junqun, takže československá výprava z šampionátu odjela bez medaile.

